

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 grudnia 2009 r. — Faraj Hassan przeciwko Radzie Unii Europejskiej (C-399/06), Chafiq Ayadi przeciwko Radzie Unii Europejskiej (C-403/06)

(Sprawa C-399/06 P i C-403/06 P) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al Kaida i talibami — Rozporządzenie (WE) nr 881/2002 — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych danej osoby w następstwie umieszczenia jej w wykazie sporządzonym przez organ Narodów Zjednoczonych — Komitet ds. Sankcji — Umieszczenie w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Prawa podstawowe — Prawo do poszanowania własności, prawo do bycia wysłuchanym i prawo do skutecznej kontroli sądowej)

(2010/C 24/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Faraj Hassan (przedstawiciele: E. Grieves, barrister, H. Miller, solicitor, J. Jones, barrister i M. Arani, solicitor) (C-399/06)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Marquardt, M. Bishop i E. Finnegan, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch i P. Aalto, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający żądania strony skarżącej: Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Wnoszący odwołanie: Chafiq Ayadi (przedstawiciel: S. Cox, barrister, H. Miller, solicitor) (C-403/06)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Marquardt, M. Bishop i E. Finnegan, pełnomocnicy),

Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch i P. Aalto, pełnomocnicy)

Interwient popierający żądania Rady Unii Europejskiej: Republika Francuska

Przedmiot

Odwołanie od wyroków Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 12 lipca 2006 r. w sprawie T-49/04 Hassan przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji (T-49/04) oraz w sprawie Ayadi przeciwko Radzie (T-253/02), w których Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 2049/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. zmieniającego po raz dwudziesty piąty rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Qaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 (Dz.U. L 303, s. 20)

Sentencja

- 1) Wyroki Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 12 lipca 2006 r. w sprawie T-49/04 Hassan przeciwko Radzie i Komisji oraz w sprawie T-253/02 Ayadi przeciwko Radzie zostają uchylone.
- 2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmocniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 46/2008 z dnia 18 stycznia 2008 r. jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy F. Hassana.
- 3) Rozporządzenie nr 881/2002, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1210/2006 z dnia 9 sierpnia 2006 r. jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy C. Ayadiego.

- 4) Rada Unii Europejskiej, poza własnymi kosztami, pokrywa również koszty poniesione przez F. Hassana i C. Ayadiego, tak w pierwszej instancji, jak w związku z niniejszymi postępowaniami odwoławczymi.
- 5) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ponosi własne koszty związane zarówno z postępowaniem w pierwszej instancji w sprawie dotyczącej C. Ayadiego, jak i z postępowaniami odwoławczymi.
- 6) Republika Francuska ponosi swoje własne koszty związane z postępowaniami odwoławczymi.
- 7) Komisja Europejska ponosi swoje własne koszty związane zarówno z postępowaniem w pierwszej instancji, jak i z postępowaniem odwoławczym w sprawie dotyczącej F. Hassana. Komisja Europejska ponosi ponadto swoje własne koszty w sprawie dotyczącej C. Ayadiego zarówno w odniesieniu do postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich jak i w postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-118/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 307 akapit drugi WE — Brak przyjęcia właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności między zawartymi z krajami trzecimi przed przystąpieniem państwa członkowskiego do Unii Europejskiej umowami dwustronnymi a traktatem WE — Umowy dwustronne zawarte przez Republikę Finlandii z Federacją Rosyjską, Republiką Białorusi, Chińską Republiką Ludową, Malezją, Demokratyczno-Socjalistyczną Republiką Sri Lanki i Republiką Uzbekistanu w dziedzinie inwestycji)

(2010/C 24/03)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Huttunen, H. Støvlbæk et B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (Przedstawiciel: J. Heliskoski, pełnomocnik)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i C. Blaschke, pełnomocnicy), Republika Węgierska (przedstawiciel: J. Fazekas, pełnomocnik), Republika litewska (przedstawiciel: D. Kriauciūnas, pełnomocnik), Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 307 akapit drugi WE — Niezastosowanie właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności z traktatem postanowień dotyczących przepływów, znajdujących się w dwustronnych umowach o popieraniu inwestycji zawartych przez Republikę Finlandii odpowiednio z Federacją Rosyjską, Białorusią, Chinami, Malezją, Sri Lanką i Uzbekistanem

Sentencja

1) Nie przyjmując właściwych środków w celu usunięcia niezgodności z traktatem postanowień dotyczących transferu kapitału ujętych w spornych umowach dwustronnych o popieraniu inwestycji, w sprawie wspierania i wzajemnej ochrony inwestycji, zawartych przez Republikę Finlandii z, odpowiednio, dawnym Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, w miejsce którego wstąpiła Federacja Rosyjska (umowa podpisana w dniu 8 lutego 1989 r.), Republiką Białorusi (umowa podpisana w dniu 28 października 1992 r.), Chińską Republiką Ludową (umowa podpisana w dniu 4 września 1984 r.), Malezją (umowa podpisana w dniu 15 kwietnia 1985 r.), Demokratyczno-Socjalistyczną Republiką Sri Lanki (umowa podpisana w dniu 27 kwietnia 1985 r.) i Republiką Uzbekistanu (umowa podpisana w dniu 1 października 1992 r.), Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 307 akapit drugi WE.

2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

3) Republika Federalna Niemiec, Republika Litewska, Republika Węgierska i Republika Austrii pokrywają własne koszty

(¹) Dz.U. C 95 z 28.04.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — PAGO International GmbH przeciwko Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH

(Sprawa C-301/07) (¹)

(Znaki towarowe — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 9 ust.1 lit. c) — Znak towarowy cieszący się renomą we Wspólnocie — Geograficzny zasięg renomy.)

(2010/C 24/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof